

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1971-1972,

3 MEI 1972

WETSVOORSTEL

tot instelling van de wettelijke titel
van opvoeder voor dyslexie en dysorthografie.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN.

Geler op de algemeen erkende noodzaak om een bijkomende goedpraktijk in te stellen voor kinderen met lees- en spellingstoornissen : blijkt het bijzonder nuttig om aan de leerkrachten die zich op dat gebied specialiseren, zo snel mogelijk de met hun beroepsbekwaamheid overeenstemmende wettelijke voordelen te verlenen.

De huidige toestand is onrustwekkend : in de provincie Brabant krijgen de leerkrachten die tot de door de provincie voor het bil'zonder onderwijs ingestelde normaalcurriculum worden toegeaten, aan het einde van hun studie een provinciaal certificaat van geschiktheid voor het bijzonder onderwijs, met vermelding van de specialiteit,

Dat certificaat beantwoordt niet meer aan de eisen welke voor de genezing van de door dyslexie en dysorthografie gehandicapte kinderen worden gesteld. Het verleent général bijzonder recht aan de houder ervan, wat verklaart dat onze leerkrachten in de meeste gevallen terugdeinden voor een zo afmattend beroep.

De lessen die voor hun opleiding nodig zijn, worden gedurende twee jaar over verschillende avonden per week gespreid.

Die bijzondere inspanning verdient in aanmerking te worden genomen. Bovendien moeten de door dyslexie gehandicapte kinderen bestendig en met volle aandacht worden bijgestaan, wat alleen door een revalorisatie van de functie mogelijk is: de verplichting om voor dat onderwijs over begrijpende, bevoegde en degelijk opgeleide leerkrachten te beschikken rechvaardigt derhalve het onderhavige voorstel,

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1971-1972.

3 MAI 1972

PROPOSITION DE LOI

créant le titre légal
de rééducateur en dyslexie-dysorthographie.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En raison de la nécessité reconnue de créer un enseignement spécial destiné aux handicapés dyslexiques-dysorthographiques, il paraît utile et urgent de conférer aux enseignants qui se spécialisent dans ce domaine, des avantages légaux adaptés à leurs qualifications professionnelles.

La situation actuelle est alarmante: ainsi, dans la province de Brabant, les enseignants admis à suivre le cours normal provincial pour l'enseignement spécial, voient sanctionnée leurs études par un certificat provincial d'aptitude à l'enseignement spécial, avec indication de la spécialisation.

Ce certificat ne répond plus aux exigences que commande la guérison des handicapés dyslexiques-dysorthographiques. Il n'octroie aucun droit particulier à son possesseur, ce qui explique pourquoi nos enseignants hésitent le plus souvent à s'orienter vers une discipline aussi éprouvante.

Les cours nécessaires à leur formation s'étalent sur deux années, à raison de plusieurs soirées par semaine.

Cet effort particulier mérite d'être pris en considération. Les enfants dyslexiques nécessitent en outre des soins constants et attentifs, lesquels ne peuvent être prodigués que dans le cadre d'une revalorisation de la fonction: l'obligation de disposer pour cet enseignement de maîtres compréhensifs, compétents et valablement formés, justifie en conséquence cette proposition.

M, PAYFA.

WETSVOORSTEL

Enig artikel..

In elke rijks- of gesubsidieerde normaalschool wordt een over twee jaren gespreide cursus over dyslexie-dysorthografie ingesteld.

Het volgen van die cursussen en het behalen van het einddiploma geven aan het einde van de lagere-normaalschoolopleiding recht op de graad van onderwijzertesj-opvoed(st)er voor dyslexie en dysorthografie en aan het einde van de middelbare-normaalschoolopleiding op de graad van regent(cs)-opvoed(st)er voor dyslexie en dysorthografie.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten voor het organiseren van die cursus en voor het behalen van het diploma van opvoeder voor dyslexie en dysorthografie.

18 april 1972.

PROPOSITION DE L'OR

Article unique.

Il est créé dans chaque école normale de l'Etat ou subventionnée, un cycle de cours de dyslexie-dysorthographie réparti sur deux années.

La fréquentation de ces cours et l'obtention du diplôme qui sanctionne leur réussite, donnent accès à la fin des études normales primaires, au grade d'instituteur ou d'institutrice-éducateur en dyslexie-dysorthographie, et, à la fin des études normales moyennes, au grade de régent ou régente-éducateur en dyslexie-dysorthographie.

Le Roi fixe les conditions et les modalités de l'organisation de ces cours et de l'obtention du diplôme de régente-éducateur en dyslexie-dysorthographie.

18 avril 1972.

M. PAYFA.